

Председник једне мале земље на брдовитом Балкану, када се одлучивало о добијању статуса кандидата за чланство у ЕУ, рекао је да није време за славље већ за рад. Недуго по добијању поменутог статуса организована је прослава. „Не верујем, гледам, устајем из кревета“*, и покушавам да схватим што није сачекао да прође барем толико времена да та његова изјава не би дошла у сукоб интереса.

Грађанин (о)позиционе оријентације, трудећи се да својим (не)присутвом (не) поквари славље, упитао је државу: „Хоћу да знам куда води овај пут, мене и живот мој?“*. Одговора није било. Или га он није чуо... Од гласне музике. Али барем је могао да чује да ћемо постати члан ЕУ из ината. Поменути инат, један од најоригиналнијих српских брендова, тешко да ће моћи да се прослави као добар извозни артикал у Унију. Њима није ни до нас, а камоли до нашег ината.

„Сећам се слике ја, од пре пар година“* када се обећавало пред прошле изборе како ћемо добити и статус, и датум, и бољи живот, „...али шипак, нешто ипак ту не штима, живот није лото“*. Но, пустимо то сад, шта је било било је. Окрећемо нови лист, гледамо у светлу будућност схватајући да „најјачи само остају, никад се не предају“*.

Мада, према неким, (не)званичним изворима предали смо ми много тога, за мало тога. Сви се слажу да много више извозимо него што увозимо проблема, па као такви нисмо баш пожељан парнер у већ проблематичној европској и светској политици. С друге стране, „свет је леп када сањамо“* нека боља времена у неком још бољем свету.

Однос ЕУ и Србије би се могао сликовито објаснити тиме да заиста „неки живе близу ал далеко“*. „...Слушамо вести што су управо стигле, кажу да имамо још само пар година...“* под оваквом кризом, а онда ће она отићи и на њено место ће доћи ЕУ. Што рече један наш министар, није шија него врат. Да „мораш прво пузати да би знао ходати“* схватимо увек кад нам испоставе листу захтева који су за неке само “правила, правила... нека

Ајмо, музика!

Пише: Петар Латинић
уторак, 06 март 2012 11:49

глупа правила”*.

Кад смо већ код правила, ту је и чувена фуснота за коју су рекли да је као пахуљица и да ће се отопити када прође зима. Календарски се зима још није завршила, али како је кренуло са овим отопљавањем, бојим се да фуснота неће издржати још дуго. Предлажем зато хитно расписивање тендера за набавку замрзивача и неколико клима уређаја, како би се створили оптимални услови за опстанак фусноте. Док се то не догоди: “Ајмо, музика!”*.

* У тексту коришћени цитати из песама „Бајаге и инструктора“, „Партибрејкерса“, „Рибље Чорбе“, Даде Топића, „Генерације 5“, „Пилота“, „Гаравог сокака“, „Екатарине Велике“, „Парног ваљка“, „Рибље чорбе“ као и један цитат из говора једне мудре седе главе. Овим се не прејудицира апсолутно ништа.